

Com tots i totes sabeu, el retorn a la normalitat en algunes àrees després de la pandèmia de la covid-19 està sent més lent del que seria desitjable. Aquest és el cas de la revista *NouBiaix*, per això volem començar disculpant-nos amb els autors i les autores que fa temps que esperen veure publicat el seu treball i amb els lectors i les lectores que potser van començar a pensar que la revista desapareixeria. A més, durant el 2023 s'ha produït un relleu en l'edició de la revista i s'ha iniciat un procés de revisió dels processos interns per aconseguir ser més eficients en la seva publicació. Per tant, el *NouBiaix* és una revista viva i desitgem poder-vos-en oferir molts números més.

Dins d'aquest procés de canvi, us informem que Marianna Bosch ha deixat l'edició per afrontar nous reptes professionals. Volem agrair-li la bona feina feta i la dedicació durant aquests anys al capdavant de la revista i desitjar-li molts èxits com a presidenta de l'Àrea Científica de Ciències de l'educació dins de la Divisió de Coordinació, Avaluació i Seguiment Científic i Tècnic de l'Agència Estatal d'Investigació d'Espanya.

En aquest número 50 s'han recopilat tres articles que conviden a reflexionar sobre la professió de docent de matemàtiques: el seu origen, els consensos i els reptes actuals i futurs. Tot això, amb una mirada constructiva, suggeriments sobre la necessitat de tenir una cultura compartida, i la ferma aposta que cal optar per fomentar el treball col·laboratiu de la comunitat. Els articles aporten mecanismes per seguir construint un cos docent i una infraestructura social preparada per afrontar els grans reptes que tenim i els que tindrem, a causa del món canviant en què vivim.

En la línia de les propostes anteriors, els articles següents mostren activitats orientades a l'educació primària (dins del nou projecte «Fem matemàtiques» de cinquè i sisè) que mostren com es pot, amb material manipulatiu, desenvolupar una activitat rica matemàticament. I al nivell universitari, que permet desenvolupar estratègies de resolució que involucren diferents conceptes o eines matemàtiques i com aquestes s'apliquen per resoldre problemes reals. L'última proposta s'emmarca fora del context escolar (prova pilot de «Mates al carrer» a Mataró) amb l'objectiu de contribuir a modificar la visió cultural de les matemàtiques i aporta

les indicacions necessàries per reproduir-ho en altres ciutats de Catalunya i reprendre així un projecte global de territori.

El primer article amb què obrim aquest nou número de la revista *NouBiaix*, «Puig Adam i la formació contínua del professorat de matemàtiques», recull els principals fets, organismes (com el Centre d'Orientació Didàctica o la Comissió Internacional per a l'Estudi i la Millora de l'Ensenyament Matemàtic) i moviments, als anys cinquanta i seixanta del segle XX, que es van ocupar d'establir i concretar un marc general europeu, en relació amb l'ensenyament de les matemàtiques preuniversitàries, del que ara és el cicle actual d'educació secundària. Una mostra d'això és el decàleg de la didàctica de la matemàtica publicat el 1955, ja que les línies que marca continuen regint la cultura educativa actual. L'article mostra en quin sentit el catedràtic català Pedro Puig Adam va visualitzar la importància de la formació del professorat d'educació secundària i les accions que va impulsar, que van implicar una millora del cos docent. Una visió històrica, que els docents més joves potser desconeixen, que permet ubicar l'origen dels fonaments de les línies de formació del professorat de matemàtiques actuals.

El segon article, titulat «Educació (matemàtica) és una arma de construcció massiva», parteix de reflexions sobre el paper de l'ensenyament de les matemàtiques i mostra les múltiples vessants d'aquestes des d'una visió global, considerant les diferents etapes educatives i el seu paper en la societat. Aporta idees i consideracions en relació amb els diferents agents que hi estan involucrats: des de l'esfera més política, passant per la formació del professorat, la investigació en educació matemàtica, les associacions de professionals, el treball en xarxa, les entitats de divulgació, etc., fins a la responsabilitat individual de cada docent. A més, amaga un misteri que descobrireu si arribeu al final de la lectura.

El tercer article és escrit per Jordi Deulofeu, coordinador des del 2013 fins al 2023 de l'actual màster interuniversitari en Formació del Professorat de Secundària de Matemàtiques i una de les persones referents en la difusió de la recerca en educació matemàtica. «Cap a on va l'ensenyament de les matemàtiques?» completa les línies marcades en els textos anteriors amb propostes actuals. El to optimista de l'autor, tot i les dificultats i els problemes que identifica, és contagiós i deixa clar que encara hi ha camí per explorar tots plegats. Finalment, ens sumem a animar a tothom a participar en el proper Congrés Català d'Educació Matemàtica: C²EM 2025.

El quart article, titulat «Els menuts també fem *mates*» i escrit per Cynthia Riquelme i Tana Serra, defensa la necessitat de cultivar el raonament matemàtic des de l'etapa d'educació infantil, a partir de presentar als alumnes situacions riques que estimulin el seu pensament espontani i ajudin els mestres a disposar d'eines adequades per conduir el creixement d'aquest raonament matemàtic dels infants. En aquesta línia, presenten un exemple de l'activitat del Cercle de Mestres de l'Associació de Barcelona per l'Estudi i l'Aprenentatge de les Matemàtiques (ABEAM); concretament, un repte per als més menuts anomenat Les Torres de la Reina, que de ben segur inspirarà els mestres d'aquesta etapa a incorporar aquest nou enfocament a les seves aules.

El cinquè article, escrit per Francesc Carreras i Antoni Magaña, presenta de manera força rigorosa possibles escenaris basats en dades reals d'àmbits molt diversos, com ara els jocs,

l'economia, els esports i el món acadèmic, que poden resultar propers als estudiants i en els quals es justifica l'anàlisi d'aquestes dades a partir del model de regressió i correlació lineal.

Sens dubte aquest material permet al docent adaptar aquesta anàlisi a qualsevol joc de dades numèriques posant l'èmfasi en la inferència de conclusions estadístiques, molt més enllà de la mera descripció de les dades que acostuma a ser, malauradament, el màxim profit que s'obté a secundària d'aquest tipus d'informació. L'aplicabilitat a diferents treballs de recerca de batxillerat, per exemple, sembla òbvia per permetre legitimar el caire matemàtic de nombroses propostes STEM.

En el sisè article, Luis Cros ens descriu la reeixida iniciativa «Mates al carrer», resultat de l'activitat del corresponent grup de treball de la Federació d'Entitats per a l'Ensenyament de les Matemàtiques a Catalunya (FEEMCAT) i que es va plasmar en l'edició celebrada als carrers de Mataró l'octubre del 2022, que tindrà continuïtat en les edicions de Balaguer i Lleida.

Iniciatives com aquesta tenen un valor incalculable perquè donen sentit amb creativitat a l'objectiu compartit per tots nosaltres de normalitzar, donar visibilitat i naturalitzar la presència de les matemàtiques en l'entorn dels nostres alumnes i de les seves famílies.